

de aftaler sågar, at medarbejderne er bundet i en sådan grad, at hvis virksomhederne bryder aftalen, så kan de få en bod på op til hundredtusinder af kroner.

Man stavnsbinder med andre ord lønmodtagere i Danmark, stavnsbinder dem til at være og arbejde i en virksomhed, fordi de måske ud fra nogle geografiske forudsætninger eller på grund af deres specielle uddannelser og erhverv ikke har mulighed for at søge over i andre virksomheder, ikke har mulighed for at kunne udføre deres erhverv andre steder. Det er en stavnsbinding af lønmodtagerne, som grundloven pålægger dette Folketing at ophæve ved lov, men vi må bare konstatere, at det vil regeringen, det vil Venstre, det vil De Konservative, og det vil Dansk Folkeparti ikke.

Kl. 15.50

Regeringen kræver, at der skal være mobilitet på arbejdsmarkedet. Der er skrappe krav til de ledige om, at de skal rejse langt efter job. Der er skrappe krav om, at de ledige skal søge job – og gerne søge job uden for det erhverv eller den uddannelse, som de har. Det handler om, at de ledige skal søge så meget som muligt for at komme i beskæftigelse. Vi har skrappe krav til rådighed, vi har enormt skrappe krav til, hvad den enkelte lønmodtager eller hvad den enkelte ledige i det her land skal gøre for at forsøge at finde sig et arbejde.

Vi har en beskæftigelsesminister, som meget ofte anklager de ledige for ikke at ville have arbejde og for ikke at søge arbejde, en beskæftigelsesminister, som anklager både sagsbehandlere, socialrådgivere og a-kasser for ikke at gøre nok for, at de ledige kommer i arbejde. Og samtidig har vi en beskæftigelsesminister, som ikke vil sikre, at der er en lige adgang for lønmodtagere til at søge job i virksomhederne. Ministeren har sagt til Arbejdsmarkedsudvalget, at der ikke har været tilstrækkelig dokumentation for, at der er de her hemmelige aftaler eller aftaler i al almindelighed mellem virksomheder om ikke at ansætte hinandens medarbejdere.

Det er ikke rigtigt. Under udvalgsbehandlingen af det her forslag og i øvrigt af regeringens lovforslag har jeg fremlagt dokumentation for, at det foregår imellem ganske almindelige virksomheder, og vi har bedt ministeren om at kommentere på et meget konkret eksempel med en virksomhed, som hedder Bygformidling.dk. Den pågældende virksomhed har klausuleret sig sådan, at hvis den samarbejder med andre virksomheder, så må de ikke ansætte håndvær-

kere, som har været involveret i projekter, i op til 1½ år. Det er ganske almindelige lønmodtagere, som har været ansat i en virksomhed enten under Bygformidling.dk eller en virksomhed, som har været involveret i et projekt, og så må virksomhederne ikke ansætte hinandens medarbejdere i op til 1½ år. Og hvis man gør det alligevel, ja, så er der en bod på over 100.000 kr.

Beskæftigelsesministeren har i et svar til Arbejdsmarkedsudvalget bekræftet, at sådan er retstilstanden. Det er åbenbart lovligt. Det er lovligt at stavnsbinde danske lønmodtagere til en enkelt virksomhed, at forhindre, at de frit og lige kan søge job andre steder.

Så har de borgerlige medlemmer af Arbejdsmarkedsudvalget valgt at stille en række andre spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Hvis man følger dette beslutningsforslag, hvad vil det så koste for en virksomhed at binde sine medarbejdere? Der er kommet nogle tal, der siger, at det ville være dyrt for en virksomhed at binde sine medarbejdere. Det skulle øjensynligt være et problem.

Jeg mener faktisk ikke, at det er noget problem. Jeg synes, at spørgsmålet kunne vendes om og man kunne spørge: Hvor dyrt er det for en lønmodtager ikke at kunne søge arbejde i en anden virksomhed og ikke at kunne få arbejde i en anden virksomhed, eventuelt at måtte gå på dagpenge eller på kontanthjælp, fordi virksomhederne har aftalt ikke at hyre hinandens medarbejdere eller tidligere medarbejdere i en længere årrække? Det er fuldstændig urimeligt.

Jeg vil tillade mig at citere beskæftigelsesministeren, som ellers tidligere har forsøgt at tale sig ind i den her sag. Beskæftigelsesministeren har den 12. oktober til Computerworld sagt, og jeg citerer:

Jeg ville selv blive stiktosset, hvis jeg fandt ud af, at min arbejdsgiver havde lavet en aftale med en anden arbejdsgiver, der begrænsede mine muligheder for at søge et andet arbejde.

Det vil vi i dag se udkrystalliseret i, at beskæftigelsesministeren stemmer imod dette beslutningsforslag.

Så argumenterer regeringen med, at man godt vil forbyde hemmelige jobaftaler. Det, man vil forbyde, er altså hemmeligheden. Man vil ikke forbyde, at en enkelt lønmodtager eller at lønmodtagere i al almindelighed kan bindes til en konkret virksomhed, men man vil forbyde, at det er hemmeligt. Det er i sig selv selvfølgelig positivt, at medarbejdere skal være oplyst om det, men det er jo langt fra nok. Derfor har vi